

og verdenshistorie. De kan dermed understrege, hvorfor den ubekymrede indvandringspolitik i 1980'erne og 1990'erne var så fatal. Men den velmente hensigt i dette beslutningsforslag vil vi anerkende, og vi vil alle arbejde på, at en fredelig integration kan finde sted, men hvordan? I al enkelthed ved, at vi fastholder den verdslige eller sekulære danske kultur i dette land som det nødvendige og ufravigelige grundlag for liv og virke.

Lad os fortælle de fremmede, hvilket land de er kommet til. Deri er vi ganske enige med forslagsstillerne. Lad os fortælle alle, også muslimske imamer og andre religiøse forkyndere, at dette er et kristent land, i hvilket kultur og lov er uudslettelig præget af kristendommens sondring mellem helligt og verdsligt, imellem Guds og kejserens rige, og lad os på dette grundlag bede dem være fælles med os, hvis de ønsker det.

Men dette er jo også integrationsprogrammet for udlændinge, der søger opholdstilladelse; det står i udlændingeloven. Vi kan nøjes med den og ser ingen grund til at forvirre begreberne yderligere. Vi siger derfor nej til dette velmente beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Man sad jo næsten og ventede på, at hr. Søren Krarup sagde »lad os alle bede« i sin ordførertale, fordi han jo på den ene side siger, at det er det kristne, der er fundamentet for en adskillelse mellem religion og tro, men på den anden side holder et oplæg om, hvor meget det politiske faktisk er influeret af hans eget kristne ståsted. Så han står faktisk og bruger religiøs argumentation for det politiske grundlag. Og det er i hvert fald ikke et civiliseret samfund. Vi kan sagtens nævne civiliserede samfund, som ikke er kristne.

Det, jeg gerne vil spørge hr. Søren Krarup om eller i hvert fald komme med en kommentar til hr. Søren Krarup om, er jo: Hvordan er det lige, at man, som hr. Søren Krarup selv, kan stå og mene, at Danmark er et kristent land i alle sine facetter, og samtidig mene, at det er de andre, der har et problem med at være civiliserede? Det er jo lige præcis det, hr. Søren Krarups udtalelser strider imod, når han trækker religion ind som et bærende fundament for et verdsligt samfund som det danske.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu kniber det lidt for mig at høre noget af det sidste. Men det kommer altså ikke bag på mig, at hr. Kamal Qureshi er dybt forundret over det, jeg siger, og hævder, at jeg dermed argumenterer politisk med religion. Sådan vil han naturligvis forstå det, hvor forholdet jo er det modsatte.

Det er netop kristendommen, der skiller mellem det åndelige og det verdslige, og derfor er det jo, at der kun findes verdslige samfund, hvor kristendommen har rensat samfundslivet for den helliggørelse, som f.eks. ligger i islam, hvor man vil grundlægge samfundet på en hellig lov.

Det kommer ikke bag på mig, at hr. Kamal Qureshi ikke kan forstå det, for han er tydeligvis fuldstændig fremmed for det, der er selve grundlaget for dansk kultur, nemlig denne adskillelse mellem åndeligt og verdsligt, jeg kan godt sige, for dette sekulære samfund. Men det er jo, fordi det er den naivitet, der præger beslutningsforslaget, at vi må sige, at vi ikke kan have med det at gøre. Det er overflødig, det er kun forvirrende.

Kl. 17.20

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jamen jeg kan da i hvert fald pege på, at hr. Søren Krarup klart i sin argumentation og i kraft af, at han jo ligesom med den præstelige baggrund, han har, bruger religion som bærende argument. Og man kan godt have et religiøst fundament for det politiske ståsted, man har, og som hr. Søren Krarup også har.

Men det synes jeg er problematisk. Jeg synes, det er problematisk, at vi har et parti, der har folketingsmedlemmer, som i den grad er med til at trække debatten væk fra det, som hovedparten af danskerne i modsætning til hr. Søren Krarup ville være enig med mig i, at det danske samfund skal bæres af principper om ligestilling, menneskerettigheder, tolerance og international solidaritet, begreber og værdier, som hr. Søren Krarup helt klart er imod og i højere grad er enig med nogle af de muslimske imamer, som han selv står og taler om. Og det er det, der er den grundlæggende diskussion i det danske samfund, at de værdier, som hr. Søren Krarup påstår er den danske kultur, er hovedparten af danskerne uenige med hr. Søren Krarup om.